

Om skellet mellem fritidssejlds og erhvervssejlds.

Søfartsstyrelsen (SFS) har jf. § 2, stk. 4 i Bekendtgørelse 956 af 26. september 2012 om mindre fartøjer der medtager op til 12 passagerer hjemmel til at bestemme, om en given aktivitet med et fartøj skal anses for at være erhvervsaktivitet.

Fritidssejlds

I et fritidsfartøj kan gæster med tilknytning til skibet/rederen sejle med for sport eller fornøjelse.

Alle om bord er normalt fælles om sejldsbegebenheden.

Ejeren(lejeren/brugeren) kan i dog godt hyre en besætning, og stadig invitere gæster med ud at sejle, uden det anses for erhvervsvirksomhed.

Gæsterne kan bidrage til turens udgifter i begrænset omfang.

Sejldsens er typisk et privat tilbud.

Erhvervssejlds

I et erhvervsfartøj kan passagerer, der ikke nødvendigvis har tilknytning til skibet, sejle med for søtransport eller tursejlds ofte mod betaling.

Ejeren/Rederen/lejeren har ansvaret for sejldsbegebenheden.

Passageren har normalt kun en "billetudgift".

Sejldsens er typisk et offentligt tilbud.

Hvis båden udlejes med fører anser SFS det for at være erhvervssejlds, som medfører, at skibet skal registreres og synes.

Gæst eller passager (privat eller erhverv)

Man er gæst, når man er inviteret privat med ud, og er fælles om sejldsens.

Man er passager, når man går om bord og har accepteret et almindeligt kendt/offentligt tilbud om søtransport eller tursejlds.(og som oftest mod direkte eller indirekte betaling).

Et åbent opslag på internettet vil Søfartsstyrelsen normalt vurdere som et offentligt tilbud, med mindre det er en lukket gruppe/side alene med adgang for medlemmer.

Sejlds med passagerer

De, som betaler for at sejle med et skib (køber billet), har krav på og en forventning om, at sikkerheden om bord lever op til erhvervsmæssig standard, og at skibet er synet og godkendt efter regler om erhvervsmæssig sejlds med passagerer. (se note 1 herunder).

Sejlads med et fritidsfartøj

Regler for fritidsfartøjer fremgår blandt andet af "Bekendtgørelse om sikkerhed ved sejlads med fritidsfartøjer samt sikkerhedskrav til fritidsfartøjer over 24 meter i længde".

I henhold til Kapitel 1, § 2 er et fritidsfartøj defineret som: "Et fartøj, der uanset fremdrivningsmidlet anvendes til sport eller fritidsformål, og som ikke anvendes til erhvervsmæssige formål".

I tvivlstilfælde afgør Søfartsstyrelsen, om et fartøj kan anses for et fritidsfartøj.

Som udgangspunkt sejles et fritidsfartøj af ejerne eller brugerne (de som har lånt eller lejet skibet), og ejer/lejer/låner bærer alene udgifterne (se note 2 herunder).

Mulige aktiviteter med et fritidsfartøj er blandt andet:

De aktiviteter, som SFS ikke anser for at være led i erhvervsmæssige aktiviteter (det der er muligt inden for regler om fritidsfartøjer):

- Der må sejles med et fritidsfartøj for ejerens eller brugerens fornøjelses skyld. **Hvad med ejerens eller brugerens gæster**
- Der kan i klubber og **reelt eksisterende foreninger**, der sejler med fritidsfartøjer, optages alle typer medlemmer og opkræves et medlemsgebyr af en rimelig og almindelig størrelse, uden at det af SFS vil blive anset for at være erhvervsmæssig virksomhed.
- Et fritidsfartøj må udlånes eller udlejes, og der må inviteres gæster og gaster med ud at sejle, dog uden at modtage betaling. **Ejeren/brugeren skal som udgangspunkt afholde udgifterne.**
- Klub- eller foreningsmedlemmer, gæster, gaster kan i begrænset omfang bidrage til ejerens/brugers drift af skibet, (herunder forplejning, brændstof og havneudgifter mm.) uden at det af SFS vil blive anset for at være erhvervsmæssig virksomhed.
- **Gæster vil typisk være nære familiemedlemmer, nære venner eller bekendte, potentielle medlemmer, myndigheder med faglig interesse for skibet, virksomheder der overvejer sponsorerat eller andre med umiddelbar tilknytning til skibet, der sejler med ejeren eller brugeren uden at betale.**
- Der kan frit skabes interesse omkring et fritidsfartøj og søges medlemmer til klubber og foreninger, så længe det ikke sker med indtjening for øje ved erhvervsmæssig sejlads med skibet.
- Der kan oplyses/bekendtgøres om forestående sejlads for medlemmer, gæster mm., herunder om det forventede begrænsede bidrag til drift af skibet i forbindelse med en sejlads.
- Sponsorer kan typisk sejle med, hvis sponsoraftalen ikke omhandler ret til sejlads med skibet.
- Søfartsstyrelsen anser ikke arrangementer, der afholdes ved kaj mod betaling, for erhvervsmæssig anvendelse af et fritidsfartøj.

Aktiviteter der ikke er mulige med et fritidsfartøj er blandt andet:

De aktiviteter, som SFS anser for at være led i erhvervsmæssige aktiviteter (ikke muligt inden for regler om fritidsfartøjer), er for eksempel at:

- Skabe indtægt eller akkumulere overskud ved at sælge ture med et fritidsfartøj til en given pris, ud over hvad der kan anses for et begrænset bidrag til skibets drift under sejlads med medlemmer eller gæster mm.
- lade gæster bidrage til skibet generelle vedligeholdelse eller udgifter,
- markedsføre sejlads med et fritidsfartøj, som en oplevelse eller lignende, der kan købes til en given pris,
- sejle med betalende passagerer eller gæster, der ikke har umiddelbar tilknytning til skibet,
- reklamere for sejlads med gæster til en given pris,
- reklamere med at skoleklasser kan komme med ud at sejle mod betaling,
- arrangere kollektive indmeldelser med henblik på en given sejlads,
- arrangere kortvarige eller midlertidige medlemsskaber (andet end helt ordinære medlemsskaber, der indebærer samme rettigheder, pligter og indflydelse som ethvert andet eksisterende ordinært medlem).
- Udlejning med fører.

De som sejler med et fritidsfartøj, herunder gæster, forældre m.fl. bør vide, at skibet er et fritidsfartøj, der ikke er synet og godkendt til passagersejlads. Skibet har f.eks. ikke nødvendigvis passagerforsikringer, vandtæt inddeling, sprinkler i salon eller er ikke bygget i ikke-brandbart materiale mv.

Noter:

1) Søfartsstyrelsens tekniske og uddannelsesmæssige krav er højere for erhvervsfartøjer end for fritidsfartøjer. Forklaringen er blandt andet, at der for fritidsfartøjer som oftest ikke er indbygget en økonomisk interessekonflikt mellem reder, skibsfører og passager, idet der typisk er tale om en og samme person eller kreds af personer. Der er således et velbegrunderet motiv til at fastsætte lempeligere regler for fritidsfartøjer end for erhvervs-fartøjer. Sejler erhvervsfartøjer med passagerer, har disse krav på et særlig højt beskyttelsesniveau.

2) Et fritidsfartøj er typisk et fartøj, som ejerne eller den der lejer/låner/midlertidigt overtager et fritidsfartøj (brugeren), for deres fornøjelse anvender til turesejlads, jagt, fiskeri eller kapsejlads. Fartøjet er stadig et fritidsfartøj, hvis ejerne inviterer gæster eller gæster med uden at modtage betaling, eller hvis de hyrer en besætning. I udgangspunktet er det altså kun ejerne eller brugeren, der har udgifter i forbindelse med anskaffelse, drift, vedligehold og anvendelse af et fritidsfartøj. Anvendelsen bliver ikke anset for erhvervsmæssig, blot fordi gæster eller gæster i begrænset omfang bidrager til forplejning, brændstof eller havneafgifter, eller fordi sponsorer betaler for en reklame.